08/03/2024

Κυριακή της Απόκρεω: Είμαστε έτοιμοι;

/ Γνώμες

- **Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Φθάσαμε και φέτος, στην Κυριακή της Απόκρεω. Μία Κυριακή, η οποία δεν μοιάζει το πνεύμα των προηγουμένων. Είδαμε παραβολή Τελώνου και Φαρισαίου, παραβολή Ασώτου. Και έρχεται σήμερα, ο Χριστός να μας μιλήσει για κάτι διαφορετικό. Για κάτι που όλοι μας θα το ζήσουμε και μάς αφορά κάθε μέρα και κάθε λεπτό της ζωής μας.

Δεν είναι άλλο από την Τελική Κρίση.

Και εδώ επιλέγει να παρουσιάσει την Τελική Κρίση των ανθρώπων όχι με μία παραβολή, αλλά με τα ίδια λόγια του Χριστού.

Γιατί;

Για να δείξει σε όλους μας ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό και πολύ σοβαρό.

Στην Τελική Κρίση, ο Χριστός θα έρθει με όλη Του τη δόξα. Όχι, όπως ήρθε και Τον σταυρώσαμε. Θα συναχθούν όλα τα έθνη και θα ξεχωρίσει τον κάθε άνθρωπο όπως κάνει ο βοσκός και ξεχωρίζει τα κατσίκια από τα πρόβατα. Τα πρόβατα θα πάνε

δεξιά και τα κατσίκια στα αριστερά Του.

Σ’ αυτούς που θα είναι στα δεξιά Του, θα πει: «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατε μέ, ξένος ἤμήν, καὶ συνηγάγετε μέ, γυμνός, καὶ περιεβάλετε μέ, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθε μέ, ἐν φυλακῇ ἤμήν, καὶ ἤλθετε πρὸς μέ».

Ενώ, σ’ αυτούς που θα είναι στα αριστερά Του, θα πει: «πορεύεσθε ἀπ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτισατὲ μέ, γυμνὸς ἤμὴν καὶ οὐ συνηγάγετέ μοι, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ μοι, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπισκέψασθε μέ».

Και στις δύο περιπτώσεις, η αιτία είναι η ίδια: «ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» και «ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Άρα, μπορούμε να πούμε ότι ο διπλανός μου είναι ο τρόπος για να πάω ή όχι στον Παράδεισο. Είναι η ευκαιρία ή να σωθώ ή να καταδικαστώ.

Και η ερώτηση που έρχεται είναι: Άραγε, εμείς σκεφτόμαστε κάτι τέτοιο; Σκεφτόμαστε την Τελική Κρίση; Ή είμαστε πλημμυρισμένοι από το κοσμικό φρόνημα;

Ποιο είναι το κοσμικό φρόνημα;

Δεν σκέφτομαι το θάνατο και δεν ελπίζω στη μέλλουσα αιώνια ζωή.

Σκεφτόμαστε, μόνο, να περάσουμε καλά, να ευχαριστηθούμε αυτήν εδώ την πρόσκαιρη και εφήμερη ζωή και δεν συνειδητοποιούμε ότι είμαστε πάροικοι. Αυτός ο κόσμος δεν μας ανήκει. Δεν θα είμαστε αιώνια εδώ. «Ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Εβρ. 13, 14) κατά τον λόγο του Αποστόλου Παύλου.

Σκεφτόμαστε ότι μπορεί σήμερα να πεθάνουμε; Τι θα αφήσουμε πίσω; Καλές πράξεις ή κακίες; Πράξεις ελεημοσύνης ή ζήλιες, φθόνους, κατηγορίες;

Ο δρόμος προς το Θεό περνάει μέσα από την αγάπη στον άλλον. Να αγαπήσουμε, όχι εγωιστικά, αλλά θυσιαστικά τον αδελφό μας. Τον άνθρωπο που έχει δυσκολίες, που σηκώνει τον δικό του σταυρό. Να γίνουμε συγκυρηναίοι του άλλου. Να μην φορτώσουμε και τον δικό μας σταυρό και τα προβλήματα. Να προσπαθήσουμε να γίνουμε άνθρωποι προσφοράς, κατανόησης, αγάπης.

Την κρίση του Θεού δεν πρέπει να τη φοβόμαστε. Δεν πρέπει να μας αγχώνει. Αν ακολουθούμε τις εντολές Του και προσπαθούμε να μοιάσουμε σ’ Αυτόν, θα ευλογήσει την προσπάθειά μας. Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε τι καταφέραμε αλλά ποιος είναι ο καθημερινός αγώνας μας για την προσέγγισή μας με το Θεό. Εμείς, ένα πράγμα χρειάζεται να κάνουμε· να ξεκινήσουμε αυτόν τον αγώνα, την προσπάθειά μας, και ο Θεός θα είναι δίπλα μας. Είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε;

Σε 1 εβδομάδα, εισερχόμαστε στο στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ας προσπαθήσουμε να αγωνιστούμε σ’ αυτό τον «αγώνα» που μας βάζει η Εκκλησία για να φτάσουμε στην λαμπροφόρο Ανάσταση του Χριστού.